

[Hjortnæs]

politik. Regeringen og regeringspartierne ved, at en sådan politik er Socialdemokratiet modstander af, og den vil vi ikke dække ind hverken direkte eller indirekte. Vi har igen og igen understreget den nøje sammenhæng, der er mellem udgifterne til forsvaret og til de andre områder inden for den offentlige sektor.

Vi ser selvfølgelig også forsvarspolitikken i sikkerhedspolitisk sammenhæng. Regeringen og regeringspartierne har endnu ikke villet acceptere de socialdemokratiske synspunkter og holdninger i sikkerhedspolitikken; f.eks. har man ikke villet støtte vores stærkt udtalte ønske om at få ændret NATO's atomstrategi. Også på den baggrund står regeringen og regeringspartierne utrolig svagt med deres ønske om flere penge til forsvaret.

Til hr. Bilgrav-Nielsen vil jeg gerne sige meget kort, at den opfattelse, som hr. Bilgrav-Nielsen gav udtryk for med sine bemærkninger om den sikkerhedspolitiske situation, og understregningen af, at den bestemt ikke tilsiger, at man skal øge udgifterne til forsvaret, og at det ville være et forkert signal at sende ud, deler jeg 100 pct., men jeg vil også godt sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at vi Socialdemokrater lægger megen vægt på at få ændret NATO's strategi, således at den i mindre grad bygger på anvendelsen af atomvåben. Det er det mål i NATO-politikken, vi prioriterer højest, og det er også på det felt, der for øjeblikket er gode muligheder for at nå positive resultater. Hvis vi samtidig arbejdede for en reduktion af NATO's konventionelle forsvarsindsats, ville vi ikke blot svække vore muligheder for at øve indflydelse, vi ville også have dokumenteret en sådan grad af politisk naivitet, at det generelt ville svække tilliden til vores politiske dømmekraft.

Jeg forstår, at min taletid på nuværende tidspunkt er udløbet. Jeg troede egentlig, jeg havde lidt mere, men jeg skal senere vende tilbage til SF's dagsorden.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Der var et par bemærkninger fra hr. Hjortnæs i første omgang og i anden omgang, som jeg gerne vil knytte an til.

Hr. Hjortnæs siger her i anden omgang – og det har lidt at gøre med et synspunkt, som også kom fra forsvarsministerens side – at man ikke må overveje at gå i gang med

begrænsninger af de konventionelle styrker, fordi man ønsker, som hr. Hjortnæs udtrykte det, at begrænse atomvåbnenes betydning i det europæiske forsvar. Men jeg går ud fra, at hr. Hjortnæs ikke hermed tager afstand fra de ønsker, jeg ellers tidligere har hørt fremsat, ikke mindst fra socialdemokratisk side, om, at Stockholmkonferencen skulle følges op af initiativer gående i retning af at begrænse også de konventionelle våben i Østeuropa og i Vesteuropa, og det er i den sammenhæng, jeg synes det er interessant at diskutere dette emne. For i og med at man i dette slutdokument fra Stockholmkonferencen kunne fastslå en enighed mellem 35 lande, må man vel sige, at det er nok så væsentligt som spørgsmålet om, hvem der nu kan oprangere et større eller et mindre antal konventionelle styrker, kampvogne, mandskab og hvad ved jeg.

Jeg går da ud fra, at Socialdemokratiet ikke med det synspunkt, som hr. Hjortnæs gav udtryk for, vil gå imod bestræbelserne for at begrænse også de konventionelle styrker. Det er lidt samme spørgsmål, som rejses af forsvarsministeren, som siger, at det er meget godt med disse begrænsninger af atomvåbnene, og det skal vi gøre alt, hvad vi kan for bliver realitet, men – siger man – der opstår jo så det problem, at der så er underlegenhed for NATO i spørgsmålet om de konventionelle styrker.

Jamen er der noget, jeg fuldstændig har misforstået? Jeg mente, at vores debat her i Folketinget, eller rettere sagt: vore debatter, vore mange debatter om de nye mellemdistanceraketter gik helt og aldeles på, at de skulle opstilles, fordi man ville tvinge Sovjetunionen til at trække sine tilbage. Nu siger man: da der er gode udsigter til, at dette mål kan nås, nå ja . . . men vi skal så lige huske på, at der er et andet problem tilbage.

Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren, og jeg håber på et meget klart svar: er det sådan, at den danske regering tøver med at give sin tilslutning til, at man nu kommer i gang med forhandlinger om at stoppe udstationeringen af mellemdistanceraketter i Europa, fordi man er bange for, at der derefter vil være en ubalance på de konventionelle styrkers område? Jeg synes, det er kolossalt vigtigt, at vi får en afklaring på dette spørgsmål.

I øvrigt vil jeg godt sige til hr. Hjortnæs, at jeg godt hørte hr. Hjortnæs' udtalte ønske